ANUL I No. 59 | 4 PAGINI 2 LEI | Sâmbătă 27 Septemvrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

SEMNE DE DESCOMPUNERE

Ultimele comunicate germane de pe frontul oriental relatează că în marea bătălie de încercuire de la est de Kiev, ofiţerii şi comisarii armatei sovietice şi-au părăsit la voia întâmplării trupele, punându-se la adăpost mai întâi pe ei înşişi.

Acest fapt deschide un capitol nou în războiul de rezistenţă pe care îl face Rusia Sovietică.

La est de Kiev au fost încercuite 50 de divizii ruseşti. In zece zile, rezistenţa acestei numeroase armate a fost sdrobită şi bătălia s'a terminat cu cea mai strălucită biruinţă repurtată de trupele germane pe acest front.

Organizarea minuţioasă şi violenţa atacului german au zăpăcit fără îndoială pe sovietici, şi le-au răsturnat pe neaşteptate planul lor de apărare. Dar atacuri la fel de bine organizate şi de o violenţă egală au mai fost date şi în alte sectoare ale frontului. De pildă, la Smolensk, unde au fost încercuite cam aceleaş forţe sovietice. Dar nicăeri bătălia angajată n'a fost lichidată mai repede şi cu rezultate mai bune ca la est de Kiev. Au fost luaţi până acum 380 de mii de prizonieri şi a fost capturat un considerabil material de război. Bolşevicii şi-au redus rezistenţa şi ca intensitate şi ca durată. Şi fenomenul este revelator pentru actuala stare de spirit a armatelor roşii.

In primele luni ale războiului, — deşi înfrângerile veneau una după alta, — comandamentul rusesc mai nădăjduia încă într'o regrupare a forţelor disponibile pe o nouă poziţie de apărare. Rezistenţa lor din anumite puncte situate pe direcţiile de atac al armatelor aliate nu avea alt rost decât să dea răgazul necesar trupelor din spate să organizeze această poziţie.

Recentele înfrângeri le-au spulberat însă şi acest ultim vis. Inaintarea rapidă a trupelor germane şi aliate nu cunoaşte obstacole. Sforţările comisarilor politici de a împinge la rezistenţă nesăbuită pe soldaţii sovietici sunt din zi în zi mai ineficace, iar loviturile primite de untăţile mareşalului Budienny au început să samene panică şi neîncredere în rândurile jalnicilor luptători ai Internaţionalei. Şi ceia ce este semnificativ pentru valoarea cadrelor armatei sovietice, panica a cuprins mai întâi pe ofiţeri şi pe comisarii politici.

Oricât s'ar feri înaltul comandament rusesc să izoleze unităţile intrate în descompunere morală, de restul armatei, procesul odată început nu mai poate fi stăvilit. Soldatul rus a început să se trezească. Minciunile cu care a fost hrănit timp de douăzeci de ani neîntrerupţi, nu mai prind. Contactul lui cu soldatul civilizat al Europei i-a deschis ochii. Comisarii politici au fost primii cari au înţeles că partida e pierdută. De aceea tot ei sunt cei dintâi cari fug.

ROLUL NEFAST AL ANGLIEI

IN RAPORTURILE DINTRE TURCIA ŞI BULGARIA

BERLIN, 24. (Rador). — Se subliniază încăodată în cercurile autorizate germane că d. Clodius, ministru plenipotenţiar, a fost însărcinat exclusiv cu negocieri economice cu Turcia aşa încât svonurile care circulă stăruitor asupra unei pretinse misiuni politice cu care ar fi însărcinat sunt absolut lipsite de temei.

Sunt desminţite cu deosebire insinuările care vorbesc despre o cerere germană adresată Turciei în scopul de a obţine liberă trecere a materialului de război german peste teritoriul Turciei.

Trebue să se vadă în aceste insinuări baloane de încercare să tulbure atmosfera, cum s'a mai încercat în tabăra adversă să se creieze o încordare artificială între Bulgaria şi Turcia.

La ministerul de externe al Reichului se declară că aceste manevre cadrează foarte bine cu jocul obişnuit al englezilor, cari se străduesc prin toate mijloacele să-şi atingă vechiul lor ţel, anume de a târî Turcia în război prin orice mijloace.

Entuziasmul populaţiei basarabene în ziua sosirei armatelor desrobitoare

REORGANIZAREA ŞI NAŢIONALIZAREA VIEŢII ECONOMICE A ROMÂNIEI

Cuvântarea d-lui Profesor Mihai Antonescu rostită la consfătuirea preşedinţilor Camerelor de Comerţ şi Industrie

Luni după amiază s'a ţinut la Camera de Industrie şi Comerţ din Capitală consfătuirea preşedinţilor Camerelor de Comerţ şi Industrie din întreaga ţară, convocaţi de d. preşedinte inginer C. Orghidan.

Prin faptul că s'a bucurat de prezenţa d-lui Prof. Mihai A. Antonescu, Vice - Preşedintele Consiliului de Miniştri, consfătuirea aceasta capătă o însemnătate cu totul specială.

Din numeroasa asistenţă remarcăm pe d-nii: D. Negel, Subsecretar de Stat al Aprovizionării, Dr. C. Dănulescu, Subsecretar de Stat la Ministerul Muncii, Ing. C. Orghidan, preşedintele Camerei de Comerţ şi Industrie, L. Burchi, Secretar general la Subsecretariatul Aprovizionării precum şi toţi preşedinţii Camerei de Industrie şi Comerţ din ţară.

Prin înalta atmosferă patriotică în care s'au desfăşurat desbaterile, consfătuirea aceasta a luat caracterul unei adevărate manifestaţii de solidaritate naţională pentru opera constructivă a Mareşalului Antonescu şi a Guvernului.

Primul a luat cuvântul d. Ing. C. Orghidan care a salutat în accente calde prezenţa d-lui Vice Preşedinte al Consiliului de Miniştri la această adunare a reprezentanţilor clasei comerciale şi industriale din România.

„Bucuria clasei noastre — a spus D-sa — este cu atât mai mare cu cât în învălmăşagul problemelor economice de astăzi şi în pragul nouei aşezări a economiei noastre naţionale, d. Profesor Mihai Antonescu a binevoit să ia contact cu noi, cu acela pe care îl privesc direct toate aceste realităţi. D-sa a înţeles să lege acţiunea de guvernământ de viaţa profesională a ţării".

D. C. Orghidan a insistat apoi asupra cerinţii din ce în ce mai puternice ca întreprinderile comerciale şi industriale să se încadreze în noua orânduire economică. Aceste întreprinderi nu mai sunt astăzi elemente izolate conducându-se egoist şi autonom ci celulele unui tot organic, având fiecare un rost bine stabilit.

Conştiente de marea lor misiune în aceste vremuri în care armata română sub comanda Mareşalului a scris pagini nepieritoare de glorie în cartea Neamului desrobind brazda de răsărit a Ţării, Camerile de Comerţ şi Industrie sunt gata să pornească acţiunea de refacere economică a Basarabiei şi Bucovinei contribuind cu muncă, pricepere şi sacrificiu. Ca mărturie iniţială a acestei conştiinţe a datoriei, d. Orghidan a amintit faptul că până acum Camera de Comerţ şi Industrie din Bucureşti a strâns, din proporţie iniţiativă, suma de 125.000.000 lei pentru opera de asistenţă şi patronaj.

In încheere, D-sa a exprimat din nou sentimentul de recunoştinţă pentru înalta atenţie arătată de d. Prof. Mihai Antonescu venind să participe la o asemenea consfătuire, rugându-l să aibă deplină încredere în capacitatea de muncă şi rezistenţă a clasei comerciale şi industriale care ţine să se înroleze efectiv în ritmul străduinţelor renăscătoare ale ţării.

Cuvântarea d-lui Prof. Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri

D. Profesor Mihai A. Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri a început cuvântarea prin a declara că nu îndeplineşte o formalitate convenţională participând la această adunare, ci este preocupat să organizeze colaborarea între conducătorii vieţii comerciale şi industriale — şi guvern.

NECESITATEA DEFINIRII STRUCTURII ECONOMICE ROMANEŞTI

Economia naţională trebuie concepută ca un factor de reazăm al Statului Naţional. Din această cauză se impune definirea structurii economice şi precizarea rosturilor pe care le îndeplineşte iniţiativa privată şi intervenţia Statului în fenomenalitatea economică. Este o fundamentală necesitate a vieţii comunitare această definire a structurii precum şi organizarea unui sistem naţional economic.

Gândirea economică românească trebue să se precizeze pentru a şti în ce cadru se cere revizuită şi organizată economia ţării.

„Trebue să începem să gândim economic în viaţa naţională — a spus d. Prof. Mihai Antonescu. Definirea structurii ne va duce la stabilirea rosturilor pe care trebue să le aibă în Statul nostru industria şi agricultura.

Aşezarea Statului trebue să fie întemeiată pe dozajul însemnătăţii care se dă industriei şi agriculturii în raport cu nevoile naţionale.

O ţară ca România care are materii prime, mână de lucru eftină, infinite posibilităţi de import şi export, datorită poziţiei sale geografice poate să-şi îngădue o politică agrară şi industrială în acelaş timp.

Aceste lucruri rezultă clar numai după ce structura economică a României este definitiv precizată.

Ridicarea respectului pentru industrie şi comerţ

Trecând la o altă ordine de idei, d. vice-preşedinte al Consiliului a stăruit cu toată căldura cuvenită asupra urgentei nevoi de a se revizui mentalitatea curentă de dispreţ ce există la noi pentru comerţ şi industrie.

„Ani dearândul, la cursul de la Universitate şi dela Academia de Comerţ spuneam studenţilor: trebue să ne eliberăm de păcatul psihologiei, de trufie, trebue să înţelegem că viaţa economică a ţării stă întâi de toate în cugetele noastre şi în realismul cald cu care ne prindem rădăcini de iubire în fapta zilnică pentru comerţul şi industria românească.

Moştenire romană sau simplă imposibilitate de a exercita un rol efectiv în viaţa economică din cauza împrejurărilor internaţionale, în Neamul nostru a fost, dealungul veacurilor, o psihologie de dispreţ pentru comerţ şi industrie".

In continuare, d. prof. Mihai Antonescu a spus că şi azi mai sunt posesori de diplome speciale academice care preferă să intre în sclavia biurocraţiei administrative în loc să se întoarcă acolo unde chemarea veacurilor trebue să-i ducă, adică la întemeierea adevăratului comerţ românesc, prin participarea de suflet şi mândrie de a aparţine comerţului şi industriei naţionale. Indiferenţa şi nevolnicia constatate până acum pentru această profesiune trebuie înlocuite cu pasiunea aprigă de a zidi temelii nesdruncinate comerţului şi industriei româneşti

Partea aceasta din cuvântarea d-lui Vice-Preşedinte al Consiliului de Miniştri constituie o vibrantă chemare adresată conştiinţelor româneşti pentru a se îndrepta înspre realităţile naţionale, acolo unde zace bogăţia fecundă şi orgoliul propăşirii de mâine. Este o nouă concepţie în tărâmul vieţii economice care trebue să se înrădăcineze aduc sufletele noastre. Să se ştie odată pentru totdeauna, a declarat d. Prof. Mihai Antonescu, guvernarea de azi consideră comerţul şi industria în cel dintâi rang al activităţii naţionale şi vrea să dea exemple de mândrie prin respectul ce i-l impune.

Fixarea poziţiei economice

Deoarece în practica guvernamentală din trecut, am variat cu oscilaţiuni inexplicabile între regimul de liberalism economic absolut şi de tiranie a intervenţionismului de Stat, trebue azi ca guvernul Mareşalului Antonescu să-şi fixeze răspicat poziţia teoretică. Din momentul ce concepi economia naţională ca supremul reazim al Statului, această fixare se impune aproape dela sine. Se vor statornici, aşa dar ţelurile şi rosturile pe care trebue să le îndeplinească deopotrivă iniţiativa privată şi arbitrajul Statului; se va preciza, deasemenea, care sunt organele şi misiunea acestor organe, menite să asigure executarea noului principii; se cere apoi creat sistemul prin care o colaborare ordonată să asigure întotdeauna cea mai bună condiţie pentru funcţionarea legăturilor între reprezentanţii economiei private şi între giratarii

(Continuare în pag. III-a)

ARHIEPISCOPUL SERAFIM ÎŞI CHEAMĂ CREDINCIOŞII LA LUPTĂ ÎMPOTRIVA BOLŞEVISMULUI

In mersul evenimentelor de azi, pastorala Arhiepiscopului bisericii ortodoxe din Germania prezintă o importanţă capitală. El chiamă la luptă pe toţi credincioşii săi „contra criminalilor ce luptă împotriva lui Dumnezeu şi a bisericii creştine". Arhiepiscopul mulţumeşte lui Dumnezeu că dă ascultare rugăciunilor continui pentru eliberarea scumpei sale patrii de sub jugul ateismului. In sfârşit, el dă binecuvântarea sa tuturor luptătorilor împotriva bolşevismului.

Biserica ortodoxă din Germania arată prin această pastorală, că s'a asociat dela început, prin speranţele şi rugăciunile ei, cu lupta sfântă, întreprinsă de creştinătatea europeană împotriva bolşevismului sovietic. Ea nu putea să stea departe de armatele cruciate pornite să desrobească altarele lui Christos şi să reaşeze în drepturile lui eterne Tronul de lumină al puterii divine, pe care bolşevicii l-au pângărit şi l-au călcat în picioare.

Războiul sfânt năzueşte restaurarea creştinismului şi refacerea familiei, societăţii şi statului pe bazele lor religioase, spirituale, morale, culturale şi juridice. In locul patimei bestiale, al distrugerii criminale şi al negării valorilor de morală şi civilizaţie, se va reaşeza domnia adevărului şi a dreptăţii

Arhiepiscopul Serafim, reprezentant şi paznic al ortodoxismului isgonit din lumea sovietică, a chibzuit drept, când şi-a chemat credincioşii la luptă. Aceşti credincioşi sunt toţi victime ale bolşevismului, care i-a prigonit şi i-a aruncat peste hotare. Ei sunt cei mai îndreptăţiţi să participe cu trup şi suflet la marea jertfă pe care au luat-o asupra lor popoarele creştine ale Continentului întru noua mântuire a omului de sub puterile iadului.

Pastorala dela Berlin, dată după îndelungă chibzuială şi după propria voinţă a Arhiepiscopului Serafim, spulberă unele interpretări făcute de cercurile iudeo-engleze în legătură cu atitudinea ruşilor de peste hotare. In realitate, ruşii din afara graniţelor sovietice trăesc în permanenţă cu nădejdea prăbuşirii regimului sovietic şi inima lor a tresăltat de bucurie la izbucnirea războiului sfânt.

Scenele aranjate la Londra,

(Continuare în pag. II-a)

RAPORTURILE DINTRE ROMÂNIA ŞI BULGARIA

Ziarul „Utro" din Sofia, a publicat un reportaj al d-lui Ştefan Damianof, trimisul special al ziarului, asupra unei convorbiri pe care acesta a avut-o cu dl. prof. Mihai A. Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri. La începutul reportajului, interlocutorul face o caracterizare a d-lui Prim-Ministru, scriind între altele:

Zilele trecute am fost primit în audienţă de d-l profesor Mihai A. Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, Ministrul Afacerilor Străine şi al Propagandei. Bărbatul de Stat român, care în prezent ocupă al doilea loc după Mareşalul Antonescu la conducerea Statului Român, m'a primit deosebit de amabil. Il privesc — un om tânăr, deabia de 38 de ani. Figura d-sale emană sinceritate. Privirea — te pătrunde fulgerător; expresivitate clară şi pozitivă. O pregătire intelectuală vastă. Toate acestea te farmecă şi impun respect faţă de personalitatea d-sale. Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri român este într'adevăr omul nou al actualelor timpuri noui. Sincer. Niciun fel de şovăire. Te priveşte în faţă şi îţi vorbeşte cu sinceritate. Dialectica clară a d-sale te surprinde. Gândirea limpede te cucereşte. Frumuseţea frazei — de o rară exactitate. Dl. Mihai Antonescu, care întruchipează admirabil tinerele generaţii ale României naţionaliste, este într'adevăr regulatorul nouei orânduiri româneşti. El este acela care dă forma şi conţinutul revoluţiei româneşti, pentrucă într'adevăr vecinii noştri de peste Dunăre trăiesc minunea unei revoluţiuni politice mari şi adânci. Profesorul Mihai Antonescu a binevoit să stea de vorbă multă vreme cu mine şi a manifestat o deosebită atenţiune faţă de desvoltarea raporturilor de bună vecinătate între Români şi Bulgari.

Interlocutorul a prezentat apoi elementele convorbirei cu dl. Prim-Ministru, care a avut de obiect chestiunile de actualitate şi raporturile româno-bulgare, scriind în concluzie că la încheierea acesteia — şi răspunzând întrebării formulate de interlocutor asupra raporturilor de prietenie româno-bulgară, dl. Prim-Ministru a declarat că: „România a făcut primii paşi şi aşteaptă".

ARHIEPISCOPUL SERAFIM IȘI CHIAMĂ CREDINCIOȘII LA LUPTĂ IMPOTRIVA BOLȘEVISMULUI

(Urmare din pagina I-a)

când preotul bisericii rusești a fost forțat să oficieze servicii divine pentru biruința Sovietelor, nu au avut nici un efect dorit de cercurile rusești de peste hotare. Căci, în timp ce în capitala Angliei se oferea acest ciudat spectacol, Arhiepiscopul Serafim ne mărturisește în pastorala sa, că înălța „rugi continui pentru eliberarea scumpei sale patrii de sub jugul ateismului".

Aceleași rugi le înălțau în taină bunii creștini ortodocși din Uniunea Sovietelor. Ei se ascundeau de urgia bolșevică pentru a implora puterea lui Dumnezeu. Ei scoteau sfintele icoane din ascunzișuri, crezând în puterea lor făcătoare de minuni. Și, la apariția oștirilor eliberatoare, le ieșeau în cale cu brațele pline de icoane și cruci și cu vechea lor credință, care nu putuse fi distrusă în două decenii și jumătate de prigoană, de urgie și de martiraj.

Iată, dece pastorala Arhiepiscopului Serafim prezintă o mare importanță în zilele pe care le trăim. Ea fixează definitiv atitudinea ortodocșilor ruși de peste hotare, risipește echivocurile și adaogă noui forțe la uriașa luptă pe care creștinătatea o întreprinde pentru nimicirea pericolului bolșevic și pentru readucerea poporului rus la libertatea credinței sale în Biserica lui Iisus și în adevărul divin.

Instanțe, Legi, Interpretări

STATUTUL DE AZI AL EVREILOR

IV

După unele statistici în țara noastră dinainte de sfârtecarea granițelor, erau cam la 2.000.000 Evrei. Dacă ținem seama de populațiunea totală a țării deatunci, care era de aproximativ de 20.000.000 suflete, vedem că Evreii erau în proporție de 10%.

Desigur de mulți! In Franța, de pildă, care avea înainte de războiul din 1939, aproximativ 40.000.000 locuitori, trăiau mai puțin de 3 milioane evrei, adică erau în proporție de 6 la sută. Făcând o comparație între cele două țări, vedem că România era mult mai bogată in evrei decât Franța. In general, noi, Românii adăposteam pe teritoriul țării noastre, cei mai mulți evrei dintre toate statele Europei.

Dar asta încă n'ar fi partea cea mai gravă. Dacă Evreii s'ar fi menținut peste tot în țara noastră în proporție de 10%, atunci ar fi fost, într'o câtva bine, pentru că am fi avut, cum se spune, număr proporțional, adică din o sută de medici, de exemplu, 90 ar fi fost Români, iar 10 Evrei, sau din 100 avocați, 90 ar fi fost Români și 10 Evrei și așa mai departe.

Ce se întâmplă însă? In unele îndeletniciri, evreii nu erau de loc, in altele erau prea mulți. In care nu erau evrei? In cele care cer suportare multă sau muncă grea. Astfel, nu s'au văzut până acum avocați evrei. Deasemeni, nu s'au văzut Evrei muncitori cu sapa la câmp sau la tăiat lemne. Dimpotrivă, Evreii se îmbulzeau peste măsură în meseriile sau, adică îndeletnicirile care soarele nu pârlește, nici sudoarea nu dă din ochi, precum ar fi: avocatura, medicina, farmacia, funcțiile particulare și altele.

Pentru a dovedi cele spuse, dăm un exemplu dintr'o mie: In Baroul Orhei, erau 38 de avocați creștini, să zicem: 40. După proporția generală, trebuia să fie 4 avocați evrei și 36 români. Când colo, nici mai mult nici mai puțin, erau 42!

Inseamnă, asa dar, mai mult de 50%! Deci, în Baroul Orhei, erau avocați evrei de cinci ori mai mulți decât se cuvenea. In adevăr, din totalul de 80 de avocați cât avea Baroul Orhei, se cuvenea să fie un număr de 8 avocați evrei, cel mult. Starea asta se găsea, prin toate barourile țării afară de cele din Oltenia. Se știe că Oltenii sunt Români cari nu prea prind rigoarea evreească. In Basarabia, însă barourile erau din ce în ce mai pecătuite, mai jidovite. Era convenabilă o asemenea stare de lucruri?

Era demn pentru un popor creștin, pentru un neam mândru și liber să-și lase onoarea și libertatea pe mâna avocaților evrei? Nu noi, Românii suntem urmașii Romanilor, cari aveau avocații cei mai străluciți din lume? Da! Neamul nostru creștin, Mesele de judecată au toate crucea Mântuitorului Iisus Hristos. Dar avocatul evreu e Evreu, adică din neamul acelora care au răstignit pe Hristos și l-au hulit întotdeauna.

Deci, cum ar fi cu putință să tolerăm, noi creștinii, ca răstignitorii și huluitorii lui Hristos să apară în fața lui pentru a-l batjocori a doua oară? Nu cred în Hristos? N'au decât să nu calce acolo unde este Hristos! Altfel suntem niște fățarnici, lipsiți și de credință, lipsiți și de onoare. Prezența evreilor în Justiție era o insultă adusă creștinismului, căci Justiția noastră e creștină, adică împărțită în numele sfintei Cruci. Deci, împărțitorii de dreptate ca și ajutoarele lor — avocații — trebue să fie creștini. O lege apărută mai înainte alungase pe cei mai mulți avocați evrei din barouri, dar lăsase totuși o bună parte din ei.

Mareșalul Antonescu vine și restrânge drepturile puținilor evrei rămași, prin aceia că îi oprește de a pleda sau redacta acte pentru creștini. Avocații evrei nu mai pot face avocatură de cât pentru evrei. Li se lasă cinstea de a apăra pe cetățenii români acelora dintre avocații evrei care au merite deosebite în războiu, pe câmpul de onoare, ... Virtutea Militară sau alte ordine având panglica Virtuții Militare.

Dar aceștia sunt atât de puțini încât, putem spune că nici nu există! Niciun evreu însă, fie decorat cu cea mai mare decorație românească nu este admis a călca în fața instanțelor militare. Prin această lege, care a intrat deacum in vigoare și în Basarabia, avocații evrei sunt îndepărtați din baroul român. Și ce este mai important, e că pentru viitor, tineretul nu se va mai repeta. Nici un avocat evreu nu va mai putea pătrunde în fața barei românești și creștine.

In locul lor vor purta roba avocățească, cu demnitate și legitimă îndreptățire, fiii băștinași ai acestei țări, spălând obrazul Neamului de rușinea justiției ovreești.

C. Bănaru

80 milioane lei pentru materialul didactic necesar școalelor din Basarabia

Joi a sosit la Chișinău d. Prof. Eduard Slavcovschi, delegatul Casei Școalelor, pentru a stabili nevoile de material didactic de cari suferă școalele din Basarabia.

In drum spre Chișinău, d-sa a inspectat mai multe școli, constatând că toate școalele din Basarabia sunt lipsite de acest material întrucât bolșevicii au distrus și hărțile, portretele, etc.

După informațiunile noastre din sursă școlară, reiese că pentru înzestrarea tuturor școalelor din Basarabia cu materialul didactic corespunzător, este nevoe de aproape 80 milioane lei. Sumele acordate până acum în acest scop sunt cu totul neîndestulătoare. Se mai precizează că bolșevicii au distrus și laboratoarele de fizico-chimice.

Unde se depun chiriile imobilelor evreești intrate în patrimoniul Statului

Centrul național de românizare aduce la cunoștință pe aceastea cale locatarilor imobilelor evreești intrate în patrimoniul C. N. R.-ului conform decretului-lege nr. 842 din 28 Martie 1941, ai căror proprietari au primit somații de predarea lor, că sunt obligați a depune chiriile ce trebuesc achitate la 26 Septembrie a. c. la C. E. C., cont nr. 491, pentru și la dispoziția C. N. R.-ului, iar în provincie la Oficiile poștale specificându-se în acelaș timp numele chiriașului, numele fostului proprietar, adresa imobilului și numărul apartamentului, ...

Cu arma în mână prin Basarabia

CATINCA ANDRONIC DIN CUZA VODĂ „PRESIMȚEA" CĂ SE VA INTOARCE HRISTOS!

Femeia care nu s'a temut de moarte. Nopți de strașnică rugăciune. Trebue să iasă din văgăuni și păduri

II

Din somnul odihnitor de pe creasta Obilenilor ne-a trezit o explozie puternică de obuz greu, căzut la câteva sute de metri în urma noastră, ca o tresărire convulsivă în cel mai frumos moment al visului. Surpriza se trăda în privirile scrutătoare ale fiecărui soldat, în mișcările prea automate ale piciorului omenesc, care-și căuta un camuflaj, pentru a-și săpa o groapă izbăvitoare de moarte, în ordinele scurte și severe ale comandanților, care binoclau furioși zarea.

Proectilul venea dela mare depărtare, ceeace ne-a permis în urma poruncii colonelului, să purcedem la „curățirea" satului Cuza Vodă, un sat răstignit între două râpi și mic ca un briliant pe hartă. Cu baioneta la armă, ne-am deplasat spre dreapta, pentru a ne strecura pe albia neregulată a unei râpi și a intra neobservați în satul în care nu mai știam dacă stăpânesc „ciolovecii" sau nu.

Mă îndemna gândul să cred, că am scăpat pentru multă vreme, de a ne mai întâlni cu „musafirii roșii", având încă vie în fața ochilor imaginea rostogolului lor din Obileni, deaceea îmi îndemnam „băeții" să calce mai sigur și mai repede, cu ferma dorință de a mă uita cel dintâiu la bucuria oamenilor de aici.

La prima cotitură spre sat, gloanțele unei mitraliere roșii ne-au culcat la pământ, oprindu-ne respirația. Băeții mei erau exact în bătaia armei inamice, ceeace ne-a provocat, pe lângă inevitabilul simț de conservare, și o turbată îndârjire contra unor resturi dușmane, care „se amestecau" în treburile noastre.

Cu buzunarele pline de grenade, cu mitraliera la zece pași în urma noastră, ne-am târît ca șerpii print'un porumb destul de înalt, având ca obiectiv primele case ale satului Cuza Vodă, albe și smerite, ca niște babe strânse la sporovăiala Duminecă în drum. Mitraliera roșie tăia frunzele popușoiului, dar am văzut-o cocoțată la fereastra unei case cu cerdac. O ce furioasă e mitraliera românească!

Am așezat-o într'o rană a pământului bântuit cândva de șuvoaie, de unde ni se deschidea o perspectivă minunată de tragere și i-am dat drumul. Sunetul mitralierei rusești răbufnea metalic, inciudat și neregulat, a noastră avea glasul bărbătesc și impresionant, ca un patetic covârșitor al unei perorații fulminante, parcă ar fi ieșit din cernozionul tuturor mustrărilor.

Eram aproape, foarte aproape. Urmăream efectul uraganului nostru de gloanțe, prin sbârnăiturile puternice de geamuri, prin sborul speriat și cotcodăcitul strident al orătăniilor din curțile gospodărești, prin urletul sacadat și amar al câinilor, alungați prin gropile drumurilor, urmăream și în momentul acela nu mai aveam timp să *fim oameni*, încetase inima să-și strige omeneasca ei conștiință, trosneau porumbii, rupți dela rădăcină, sub rapida și aspra apărare a bocancului român.

Ideea morții se ascunsese în subconștient, ca o uitare a unui mare păcat, care-ți răcorește ființa și-ți dă putință să te uiți iar în ochii oamenilor.

Un singur freamăt în toată ființa noastră exista: *îndârjirea*, iar poezia țipătoare a gloanțelor devenise o poezie rece, pe care o constata numai ochiul și auzul, și la care sentimentele uitaseră să participe cu desăvârșire, nici cel puțin ca facultatea autocontrolului.

Douăzeci de grenade explodară în fereastra, de unde lătra mitraliera inamică. Nu se mai auzi nici un foc, muriseră, dar cei dinăuntru probabil trăiau. Cu baioneta la armă, cercetașii mei deschiseră ușa și prima baionetă românească, așa de puțin ascuțită cum e ea și așa de puțin lungă, se înfipse descurmezișul pântecelui belicosului bolșevic. Ceilalți trei ridicară mâinile în sus, cu atâta slugarnică umilință în ochi și cu atâta implorare, încât sufletul care începea să se desmorțească, înclina să-i ierte și numai șueratul prelung al miilor lor de gloanțe nu-i putea ierta. Aceștia au fost primii prizonieri ai plotonului meu. Baioneta fruntașului Caraman Vasile îi luase. Grenadele noastre omorîseră trei.

Când am ieșit afară din „cazemata" lor am auzit mitraliera noastră și 'n partea de nord și est a satului, — ceeace însemna că satul e complect în conjurat.

S'au predat peste cincizeci de soldați sovietici, cerchezi amărâți, care nici nu cunoșteau bine limba rusă și care se mirau ce căutau pe acolo. Peste cincizeci au fost uciși, iar fiecare casă a fost răscolită pas cu pas, ușă cu ușă, dulap cu dulap, fiindcă locuitorii de mult nu mai era niciunul în sat. Am găsit lăzi nenumărate de cartușe și grenade, arme câte vreți, mitraliere spânzurate în pervazul ferestrelor și o amarnică pustiire în toate gospodăriile. Armata roșie sacrificase o companie, ca să poată fugi cât mai ușoară. Artileria lungă, probabil, nu mai putea ajunge cu toată lungimea ei până la noi.

FEMEEA CARE NU S'A TEMUT DE MOARTE

După ce „isprăvisem operația" ne-am așezat pe prispa unei case, să mai respirăm în voie. Simțeam urgenta necesitate a unei destinderi sufletești, ne furnicau nervii pe toată întinderea trupului, în schimbul acelei bune și luminate dispoziții ce ne înflorise ochii. Eram încredințați, că satul e gol.

Dar din beciul curții noastre, ieși o femeie cu obrazul stors și murdar ca pieptii cămășei, pe care cine știe de când n'o schimbase, cu ochii împinși în groapa sprincenelor, mișcători și căscați, care încercă să se apropie, șovăind.

Vroiam să-i fac o bucurie, să-i transmit bucuria ce-o simțeam eu, să-i insuflu fericirea celor câtorva rațe, ce-și bălăceau aripele în tăul fântânei, s'o fac să simtă bucuria lentă a întregei naturi, care mi se părea că se topește în ea odată cu înfiorarea sufletului meu.

— Mata n'ai plecat din sat? — am întrebat-o, apropiindu-mă cu tot hohotul soarelui în față, cu inima deschisă și caldă, parcă aș fi văzut o mamă.

Femeea mă cercetă cu un zâmbet născând și după o pauză cam lungă, îmi răspunse:

— Eu nu mă tem de moarte, de-o vrea Dumnezeu și 'n fundul pădurii te găsește și-ți curmă zilele. Toți au fugit, eu nu m'am îndurat să-mi las războaiele din beciu și stând acolo pe ele am rămas.

— Bine, dar bezbojnicii ăștia puteau să te cârnească, să te ucidă în dureri, să te necinstească.

— Pe mine, nu zic ba, dar pe Hristos nici în ruptul capului. Ce dacă au venit într'o sară vreo trei în casă și-au văzut candela arzând în perete, poruncindu-mi să nu mă fac de râs și s'o arunc, ce dacă în altă zi pe când aprindeam câteva bobițe de tămâie la mormântul tatei a venit unul cu guler roșu și-o călcat cu piciorul în hârbul cu tămâie, ce dacă alți câțiva o închis biserica într'o seară cu lacate, ei ce, dacă au făcut toate astea, eu presimțeam că o să se întoarcă Hristos. Toți oamenii v'au dorit!

— Dacă ne-au dorit, — sări caporalul Iacob Pintilie, un tutovean arsuz și rece la vorbă — dece basarabenii pe alte locuri s'au pus în fruntea ciolovecilor și-au strigat către ai noștri să nu tragă și ei au tras cu mitraliera de ne-au smintit?

— Măi băețele, eu îți spun ceeace știu că e la noi, de pe alte părți eu nu-mi iau răspunderea. Dar parcă nu-ți vine a crede, să fi făcut așa.

Nopți de strașnică rugăciune

Și Catinca Andronic — numele îi aflase sergentul Dențiu Nicolae de pe tăblița din colțul casei, — își întoarse privirea nevinovată spre zare.

— Ei, și cum ați dus-o sub bolșevici? — am întrebat-o pentru a continua discuția.

— Am trăit numai cu Dumnezeu și cu urâtul. Noaptea ne rugam și noaptea trăiam, ziua îți era frică să ieși prin sat. Vorbele trebuiau să-ți fie cumpătate, iar noaptele îți aduceau gulerații roșii în casă. N'am murit de foame, dar nici bine n'am dus-o, că-și ospătau numai pe „meletarii" lor și ceeace mai rămânea la „coperativnă" ne vindea și nouă. Ce-i mai bun alegeau din gospodării, spuneau că-i pentru „potileatca" lor. Mi-au luat astă iarnă doi porci, iar în primăvară patru lăicere, zestrea nepoatei mele Axenia. Am văzut, cum au spart icoana Sf. Pantelimon și pervazul l-au pus în fereastra morii. Pe noi ne-a durut; că Dumnezeu pentru noi e scump.

Intr'o noapte, au venit cu mașinile o mulțime de soldați, morți beți, cu harmoște în mână, cred că din alt sat, au început să urle ca lupii, trântindu-se pe sub garduri și umblând din casă în casă, trezind oamenii din somn și întrebând dacă n'au „devocichi" frumoase. Și nu știu ce s'o mai fi întâmplat, dar au prins să se audă niște împușcături grele, care au ținut până dimineața.

Eh, măi băeți, au fost nopți când ne-am rugat strașnic lui Dumnezeu, cu lacrămi și cu desnădejde, pentru traiul nostru scuturat de frică, de dimineață până la altă dimineață. Se vede, că Dumnezeu ține cu noi.

TREBUIE SĂ IASĂ AMUȘ DIN VĂGĂUNI ȘI PĂDURI

— Va să zică, lumea ne-a dorit? — observai eu, descifrând pe buzele femei, că ea vrea să mai spună ceva.

— Amuș ai să-i vezi cum ies din văgăuni și păduri. O'ntrat frica în ei, numai eu nu m'am temut de moarte, fiindcă știam c'o să veniți.

Am visat într'o noapte, că parcă toate stelele dinspre asfințit se mutau ca niște lumânări spre răsărit și deasupra casei mele, se grămădiseră așa de multe, că se vedea ca ziua, iar luna se afunda în niște neguri roșiatice și dese, și mi-am zis când cad stelele mor oamenii, când se mută stelele de pe cer în vis, se clatină și mor popoare.

Am intrat cu femeea în casă. Gloanțele mitralierei spărseseră geamurile și desfăcuseră varul deasupra cuptorului. Un ulcior cu lapte fusese fărâmițat în mii de cioburi, iar candela continua să pâlpâie fără nicio sinchisire, ca un licurici, pe care nu-l stinge nici apa, nici vântul.

Am văzut apoi pe Catinca Andronic ieșind din beciu, cu două ulcioare mari de lapte bătut și cu o pâine mare albă. A amestecat smântâna cu chișleacul, a tăiat pâinea în bucăți mici și ne-a invitat zâmbind:

— Ne-am luat cu vorba și-am uitat. Iți fi flămânzi, ia poftiți și luați că altăia am.

Eh, pâine albă din pământ nedreptățit, surghiunit, din pământ amestecat cu sânge! Strângeam între degete brînca puhavă de pâine, ca pe un obraz moale și cald de fată neîntinată. Iar gândurile năprasnice alergară peste toate miile de desetini, amenințate de tractoarele roșii, la milioanele de spice lungi, ca niște ciocuri de barză, îmbrățișate ca pentru moarte.

Catinca, cu fire încăruntită sub „colțul" ce-i acoperea părul, ne privea din ușă, cu revărsări de vânturi blajine în ochi.

Trebuia să mergem înainte. La plecare, ne-a petrecut până la poartă și ne-a urat sănătate. De departe am văzut-o stând în poartă, ca un steag de cucerire a pământului, ca a Mariei Magdolena a tuturor răbdărilor, a tuturor tăriilor peste firea schimbăcioasă a omenirii. Ne simțeam sătui și ușori.

Sergentul Dențiu Nicolae reflectă într'un târziu:

— Bună pâine, da unde oare a copt-o, de nu i-au mâncat-o rușii?

(Va urma: Sergentul Dențiu din Sofia se întâlnește cu tatăl său).

Sergiu Matei Nica

VIZITA M. S. REGINEI MAME ELENA LA SPITALUL DE RĂNIȚI SAINT VINCENT DE PAUL

Eri la orele 11 și jumătate, M. S. Regina Mamă Elena însoțită de înalta doamnă de onoare Catargi și de d. lt. col. Petre Lazăr, aghiotant Regal, a vizitat spitalul de răniți Saint Vincent de Paul. In întâmpinarea M. Sale au ieșit domnii colonel profesor Marinescu, căpitan medic Nazarie, d-ra doctor Rodica Zahariade, precum și tot corpul medical și de asistență. M. S. Regina Mamă a vizitat întreaga secție, interesându-se de starea răniților și de felul cum sunt tratați. Impărțind daruri și mângâieri, cuvântul cald al M. S. a însemnat pentru fiecare brav ostaș cuvânt dulce de mamă. Uitaseră pentru o clipă suferința lor, căci pe chipurile tuturor se întipărise o urmă de bucurie și mândrie în acelaș timp. Dau răspunsuri agere, precizând data, locul unde au fost răniți, luptele la care au luat parte. M. S. întârzie mai îndelung la patul de suferință al soldatului Moisencu Dumitru. Un copilandru cu obrazul pal și ochii scânteind de viață. Povestește Majestății Sale, în cuvinte laconice dar pline de conținut, întreaga „tărășenie cu moscalii șeia". Este unicul fiu la mama sa văduvă, dintr'un ținut de peste Prut. Putea să nu facă războiul, fiindcă nu avea anii hotărîți de armată. Dar a simțit în inima lui, ceva— ca o chemare. Și a răspuns glasului țării, cu avântul generos, al celor 19 ani cât îi are, înscriindu-se voluntar într'un regiment de dorobanți. Știe că e grav rănit dar mai știe că are să-i treacă, să se facă curând bine — pentru mama sa care-l așteaptă și pentru țara care mai are încă nevoie de tinerețea lui.

M. S. îl mângâie părintește pe frunte, și-i înmână un pachet cu bunătăți. Voluntarul erou Moisencu, prinde respectos mâna bunei Regine Mamă și o sărută aproape cu sfințenie. Iar obrazul livid a căpătat deodată culoarea îmbujorată a unei flori suave.

Tuturor răniților M. S. Regina Mamă le-a împărțit pachete cu țigări, bomboane, biscuiți. La plecare toți rănițiii au isbucnit în urale ce nu mai conteneau.

RECENSĂMÂNTUL MESERIAȘILOR ȘI LUCRĂTORILOR DIN CHIȘINĂU

Conducerea Direcției Muncii, a luat hotărîrea de a face recensământul tuturor meseriașilor și lucrătorilor dela diferite întreprinderi din municipiul Chișinău. Lucrările sunt în curs de efectuare. Direcția muncii având în vedere greua situație în care se găsește majoritatea meseriașilor și lucrătorilor, a prevăzut în bugetul ei o sumă importantă pentru ajutorarea lor, pentruca aceștia să-și poată deschide atelierele și să-și procure sculele necesare.

ALCĂTUIREA BUGETULUI DIRECȚIEI INVĂȚĂMÂNTULUI DIN BASARABIA

D. inspector Vartic, delegat cu conducerea și organizarea Direcției Invățământului de toate gradele din Basarabia, lucrează zilnic la alcătuirea unui plan de organizare a acestei Direcțiuni care este aproape terminat.

Concomitent cu aceasta, se lucrează la alcătuirea bugetului, în care scop Ministrul Educației a delegat pe d. inspector general contabil Stancu, care dă toate îndrumările necesare.

Situația întreprinderilor din Chișinău

Direcția Muncii a controlat, prin organele ei, timp de-o săptămână, toate întreprinderile industriale și comerciale, care au început să funcționeze dela eliberarea orașului și până acum.

Cu această ocazie s'a constatat că există 111 întreprinderi, din care: 33 frizerii și coafor, 33 ateliere de încălțăminte, 4 ferării, 8 ateliere mecanice, 3 tinichigii, 5 lăcătușerii, 2 ateliere pentru instrumente muzicale, câteva brutării, ateliere de croitorie, o fabrică de ape gazoase și una de tricotaje, care numără astăzi circa 50 de lucrători.

Deasemenea sunt angajați și câțiva ucenici. Suntem informați că Ministerul muncii studiază și problema deschiderii unui curs muncitoresc pentru noui ucenici precum și pentru cei rămași aci, ca să-și poată completa studiile.

Formalități pentru călătorie pe C. F. R.

Direcția comercială a dat un ordin circular, prin care pune în vedere stațiilor că nu pot elibera bilete de călătorie, decât numai în baza autorizațiilor speciale, ce se eliberează de prefecturi, circumscripții polițienești, preturi și posturi de jandarmi precum și de Marele Cartier General pentru cazuri speciale.

Sunt scutiți de aceste autorizații: concentrații și desconcentrații de orice grad (posedând un ordin de chemare scris sau telegrafic); personalul c. f. r. în interes de serviciu, pe baza cărților de identitate; personalul polițiilor, P. T. T. și funcționarii P. T. T. și S. A. R. de telefoane, cari vor călători în interes de serviciu.

Pentru stațiunile din Basarabia și Bucovina de Nord se vor elibera bilete în condițiile arătate la timp.

ȘEDINȚA CONSILIULUI SUPERIOR AL SĂNĂTĂȚII

Situația sanitară a Basarabiei. Atitudinea medicilor evrei din această provincie

Eri s'a ținut ședința consiliului superior al sănătății la care d. profesor dr. P. Tomescu, ministrul sănătății a făcut o expunere asupra situației sanitare a Basarabiei pe care a vizitat-o de curând. D-sa a spus următoarele:

Toate instituțiile și serviciile sanitare ale statului se află în activitate grație organizației pregătită înainte de începerea războiului de ministerul sănătății și aplicată pe teren de d. prof. dr. I. Bălteanu care a desfășurat acolo o activitate admirabilă.

Spitalele publice cari au scăpat de furia distructivă a bolșevicilor, au fost reparate dotate din nou și încadrate cu un personal medical ales.

Cele 45 dispensarii mobile organizate pentru țara veche au fost trecute în Basarabia și grație automobilelor de cari dispun, își exercită acțiunea binefăcătoare asupra unui teritoriu destul de întins.

Epidemiile, deși până acum sunt staționare, constitue încă un serios pericol și acțiunea sanitară trebue să fie vigilentă și continuă.

Cu prilejul vizitei făcute în Basarabia am putut culege o serie de informații asupra organizației medicale comuniste.

Astfel, un agent sanitar ocupa funcțiunea de inspector general, iar medicii evrei stăpâneau situația prin număr și prin importanța locurilor ce ocupau.

Medicii evrei din vechiul regat, cari au părăsit țara la pierderea Basarabiei se găseau în fruntea propagandiștilor comuniști.

Unii medici evrei foști elevi ai Facultăților noastre și foști funcționari publici mărturiseau că au înșelat 20 de ani Statul român, ei lucrând tot timpul pentru idealurile lor comuniste.

Mulți dintre ei, au început să incendieze spitalele, înainte de a le părăsi. Personalul subaltern a reușit să stingă focul în cele mai multe părți.

Unii medici evrei, au eliberat bolnavii contagioși din spitale, răspândindu-i pe la locuințele lor, în scopul evident de a extinde epidemiile.

Aceste fapte cari întrec orice imaginație, sunt cu atât mai regretabile cu cât autorii lor s'au bucurat nu numai de toleranță dar și de o excesivă bunăvoință din partea autorităților medicale românești de altă dată.

D. ministru prof. dr. P. Tomescu încheind desbaterile arată că din discuțiile consiliului sanitar superior rezultă următoarele concluzii:

1. Pentru specializarea în igienă medicii vor face un curs de specializare de un an pe lângă Institutele de igienă și sănătate publică din țară fiind obligați a trece la terminarea cursului un examen de diplomă.

2. Actualii absolvenți ai cursurilor de specializare în igienă sunt obligați deasemenea a da examenul de diplomă pentru specializare în igienă.

3. Medicii cari vor fi numiți pe viitor în circumscripțiile rurale vor trebui să urmeze un curs de inițiere în problemele sanitare rurale și de igienă. Aceste cursuri vor fi organizate de Institutele de igienă și sănătate publică în colaborare cu inspectoratele generale sanitare.

Concursurile de medici secundari se vor da pe specialități. Specializarea se face în cadrul stagiului de secundariat.

Se vor numi comisiuni care vor stabili normele de detaliu a aplicării hotărârilor consiliului sanitar superior.

Reorganizarea şi naţionalizarea vieţii economice a României

(Urmare din pagina I-a)

economiei naţionale, guvernul sau organele de Stat.

Iată cum e privită organizarea economică în noul cadru. Fixată în acest cadru, problema economiei naţionale trebue să servească în principiul propriul ei destin şi numai după aceea încadrarea în sistemul internaţional. Tocmai de aceia trebue să stabilim economiei naţionale anumite permanenţe, anumite scopuri.

In comparaţie cu trecutul, când interesele româneşti au avut mult de suferit de pe urma politicei economice, d. prof. Mihai Antonescu a trasat liniile stabile ale activităţii viitoare. In trecut ne-am condus după criterii technice, false. S'au nesocotit cu desăvârşire problemele industriei agrare şi ale industriei alimentare. Chiar industria petroliferă s'a desvoltat într'un sens contrar intereselor româneşti.

Aşa dar e timpul să gândim economic în viaţa naţională. Ceeace vreau de aici înainte, a spus d. prof. Mihai Antonescu — este să se gândească româneşte, să privim problemele economiei noastre ţinând seamă cu luciditate şi conştiinţă de orizontul românesc, de puterile româneşti şi de ceeace trebue să împlinim pentru viitorul acestui neam.

Din cauza unor insuficienţe administrative pe care le prezintă încă Statul român, baza practică a acestei noui concepţii economice o constitue spiritul de breaslă, menit să formeze o bună conştiinţă profesională, o adevărată pârghie de rezistenţă în Stat în economia naţională. Se va creea, în primul rând, disciplinarea corelaţiei dintre funcţiunile de reprezentare profesională şi legătura lor cu Statul şi cu organele lui.

Aici este marea misiune a Dvs. şi aici va începe marele rol al Mareşalului Antonescu, care va trebui să unească din nou pentru ca sub spiritul disciplinei naţionale să aşeze aceste fascicole de viaţă profesională în cadrul organizaţiei Statului.

Va trebui să creem o organizaţie profesională sănătoasă care să constitue un corp de asociaţii de breaslă întemeiată pe ideia de autocontrol şi de autoselecţie. Statul va pune la îndemâna acestei bresle toate mijloacele, pentru ca în interiorul organizaţiei să se opereze şi controlul şi selecţia. Prin aceasta Statul transformă deci asociaţia profesională sau breasla. Nu mai este spiritul rigid şi nevolnic al breslei fără reprezentativitate, dar nu este nici asociaţia cu titluri, cu preşedinţii şi comitete ci este un organ sănătos, născut funcţional din însăşi organizatea vieţii economice, care colaborează cu Statul, fiindcă Statul îi recunoaşte anumite puteri şi i le atribue în cadrul drepturilor pe care le-a primit.

Guvernul are datoria să ţină seamă de toate nevoile şi de toată realitatea socială românească; fiindcă, dacă soluţionăm problema industriei şi comerţului românesc după nu ştiu ce abecedar economic internaţional, sau dacă copiem un sistem de organizare profesională din străinătate, repetăm păcatul iluziilor şi al formelor fără fond, al artificiilor prin care s'a născut şi adesea a murit puterea de viaţă în economia românească, putere autentic românească.

Trebue să creem instituţii care să iasă lăuntric, organic, din nevoile noastre.

Dealtfel, convingerea mea este că ori care va fi direcţia pe care o va lua civilizaţia în urma acestuei frământări care a ridicat baricade de sânge în întreaga lume, Statul vorbelor şi solidaritatea naţională retorică au murit; trebue să vină un sistem de coeziune naţională technică; Statul trebue să ştie să solidarizeze toate puterile naţionale, nu prin tiranie de sus în jos, care să înjghebeze un regim totalitar convenţional, ci chemând, printr'o bună organizare technică, toate puterile naţionale alături de Stat şi înfrăţindu-le cu Statul.

Primul pas în această direcţie trebue să-l constitue organizarea profesională.

Acestea sunt prin urmare ideile fundamentale.

Fără să anticipez asupra formulelor viitoare, anunţ că toate corpurile profesionale vor fi constituite apoi într'o cameră profesională, care va avea în organizarea structurală a Statului funcţiuni de prim ordin.

Este primul pas pe care-l facem spre Statul naţional care ia din puterile vieţii naţionale însăşi izvoarele de coeziune şi de reprezentare a meritelor româneşti.

ROMANIZAREA

Problema românizării a izvorît la noi din necesităţi interne de viaţă. Roadele operei de românizare sunt reflexele vechei noastre concepţii care făcea din dreptul naţional şi de proprietate, una. Acestei concepţii se datoreşte rezistenţa aproape miraculoasă a neamului românesc în vârtejul atâtor cotropiri şi la punctul de răscruce al atâtor imperialisme înconjurătoare.

O eră de românizare a năzuit şi năzuie s. dea Românilor ceeace a fost a lor, proprietatea sfinţită şi duh de viaţă naţională, transformată în bun mercantil delungul timpului.

Distribuirea bunurilor expropriate nu trebue să se facă în mod liber, considerând bunurile ca simple proprietăţi venale, la fel cu acei pe care i-am expropiat, ci socotindu-le funcţiune socială şi naţională, a căror misiune este să ajute formarea burgheziei de muncă românească.

Consolidarea burgheziei

Un Stat care nu are o burghezie de muncă, nu de trufie şi de speculă, un Stat care n'are o burghezie de credinţă naţională, un Stat care nu dă fiecărui părtaş din burghezie elemente patrimoniale de independenţă morală, prin posibilităţile pe care i le asigură fiecăruia de a-şi trăi viaţa după puterile şi meritele lui, de a acumula bunuri în raport cu capacitatea lui de înfăptuire, o asemenea societate nu poate să dureze, un asemenea Stat n'are o temelie sănătoasă, o asemenea burghezie nu-şi îndeplineşte misiunea naţională.

De aceia am crezut că trebue să folosim acest moment istoric pentru a ajuta burghezia românească să se formeze.

Burghezia noastră nu coboară din veacuri de trufie şi speculă, de tiranie şi de despărţire a funcţiunilor ei de naţiune.

Burghezia noastră este o burghezie de muncă şi de credinţă naţională, înşăilată zi de zi, ani de ani, în aşa fel că nici măcar veacul nu poate să-i măsoare trecutul, cu atât mai puţin veacurile să-i măsoare abuzurile.

Burghezia noastră, comercială şi industrială, este o burghezie sănătoasă; şi este cu atât mai sănătoasă, cu cât a izbutit, într'o ţară cotropită de elemente străine şi de interese vrăjmaşe, să se nască, să se strecoare şi să trăiască, împotriva tuturor piedicilor.

Opera de românizare însă nu este numai o stare de spirit, o atitudine de conştiinţă, nici evocarea măreaţă sau modestă şi sobră a unui trecut de lupte grele. Românizarea este o acţiune realistă, pe care trebue să o întreprindem cu metodă şi seriozitate, mai ales pe planul economic.

Românizarea vieţii economice nu este prin urmare numai o problemă de succesiune într'un drept mort, ci într'un drept de proprietate pe care trebue să-i facem viu pe plan naţional.

Românizarea economică trebue să ţină seamă că bunul economic industrial sau comercial este o funcţiune care se conduce după anumite legi şi care, pentru a trăi trebue să aibe un anumit climat şi anumite puteri de viaţă.

Trebue să pregătim profesional elementele pentru această acţiune economică.

N'am izbutit să creiem un suflet care să asigure continuitatea profesională, o adoraţie a crezului de muncă profesională, pe care să o primească copilul dela părinte.

Aceste lucruri trebue să le combatem.

Avem datoria, ca prin valorificarea exemplelor educatoare, printr'o muncă de ridicare morală şi de întocmire a unei tradiţii în comerţ şi industrie, ca profesiune, să făurim mândria de a fi în România comercianţi sau industriaşi.

Acest lucru este esenţial.

Trebue, în sfârşit, să organizăm cât mai repede organe profesionale care să ajute sprijinirea noului element economic românesc în comerţ şi industrie.

Nu vom putea românlza cu adevărat viaţa economică proclamând singuri în legi cele mai sfinte şi curate principii, aşa cum sunt principiile de românizare ale Mareşalului Antonescu şi ale acelora care le-au semnat şi le-au aplicat, dacă nu ne sprijinim în alegerea şi în formarea elementelor, pentru ca Statul să poată să ştie mâine cui trebue să-i dea sprijinul.

Se impune imediat deschiderea şcolilor practice şi promovarea mijloacelor de selecţie a elementului care doreşte să pătrundă în industrie şi comerţ şi să creeze mijlocul de control pentru a vedea puterile lui încă dela început.

Cu aceiaşi metodă simplă şi realistă vă solicit — a spus d. Prof. Mihai Antonescu — nu numai să mă ascultaţi şi să mă înţelegeţi, dar să'mi răspundeţi prin propuneri concrete despre modul cum, în raport şi faţă de interesele Dvs., vedeţi acest proces de reintegrare românească în drepturile noastre economice.

Refacerea economică a Basarabiei şi Bucovinei

Desrobirea Basarabiei şi a Bucovinei nu este numai o faptă militară; desrobirea lor este şi o faptă naţională. Şi pentru a putea sădi roadele desrobirei, pentru a le putea culege şi a le aşeza în brazda veşniciei noastre, trebue să ştim să dăm desrobirei toate urmările la care ne comandă istoria să trecem.

La Chişinău, la Cernăuţi, viaţa economică, viaţa comercială şi industrială e stinsă aproape.

Valul de prigoană, de distrugere, al duşmanilor crucii şi al vieţii, ai creaţiei omului, s'a aşezat acolo în ruine şi cenuşe.

Trebue să combatem toate aceste lucruri, trebue să ştergem aceste urme nefericite ale cotropirei, spre norocul nostru atât de scurt.

Să ştim să facem din aceste pământuri de viaţă românească, pământuri în care comerţul şi industria să-şi fixeze de îndată puterea de stăpânire.

Trebue să ştim să cinstim jertfa, urmând cu fapte.

Dar dacă noi considerăm comercianţi pe cei cari au fost cândva sau pe cei care au reprezentat cândva organizarea profesională de acolo, facem din nou biurocraţie într'o organizare care trebue să fie funcţională, realistă şi care trebue să se întemeieze pe puteri de viaţă autentice.

Statul va pune la dispoziţie imobile fără chirie, în care comercianţii români vor putea înjgheba primele sucursale sau organizaţii comune ale comerţului românesc. Statul aşteaptă să primească şi alte propuneri de sprijin sau alte avantagii de care e nevoie ca să se poată păşi de îndată la întocmirea acestor prime focare pentru îndestularea nevoilor comerciale ale acestor provincii.

In măsura în care vom înfiinţa acolo centre, vom putea să le răspândim ca să dăm întregei provincii posibilitatea de pătrundere, făcând din aceste sucursale, centralele regionale pentru o reţea economică vastă.

Politica preţurilor

Aşi vri, continuă d. Prof. Mihai Antonescu — să rup şi în această privinţă tradiţia fetişismului laşităţii şi să vă vorbesc deschis, aşa cum deschis a învăţat Mareşalul Antonescu pe toţi să-i vorbească, fiindcă aşa le-a vorbit. Vreau să vorbesc de politica preţurilor.

Intr'o perioadă de război, când jocul economic este limitat, când ameninţările funcţiunilor internaţionale ale comerţului atârnă în cumpăna ordinei interne, când Statul, mai ales în împrejurările acestea ale ostilităţii în jurul graniţelor noastre, trebue, din motive de securitate militară, nu numai naţională, să ia în mâinile sale răspunderea dirijării comerţului internaţional, în aceste împrejurări, pe planul naţional nu se poate să nu se stabilească anumite pârghii fundamentale, anumite limite pe care neglijându-le în loc să lucrăm la apărarea intereselor comune, le-am prăbuşi.

Pentru a trăi, Statul trebue să-şi umple prin impozite celace constitue temeiul vieţii sale zilnice, bugetul. Prin urmare în măsura în care viaţa economică, ridicată de preţuri pe valuri iresponsabile de inflaţie, dă iluzia unor câştiguri, Statul vine pe de altă parte şi la inapoi pe cale de impozite; mai grav decât atât, opinia publică e victima nesiguranţei pe care şi-a creiat-o.

Marii proprietari agricoli trebue să înţeleagă că dacă am depăşi preţul agricol, pe care l-am fixat la 110.000 lei vagonul, dublând aproape preţul de anul trecut, şi dacă am merge la libertatea completă, lăsând acest joc al concurenţei, Statul ar fi obligat să intervină prin majorarea impozitelor, ceeace ar fi necesar pentru întreţinerea lui.

Se cere o mare înţelegere pentru ca toată lumea să priceapă — lumea comercială şi industrială — că politica stabilizării preţurilor, pe care o urmăreşte Guvernul, este politica intereselor ei.

Acolo unde însă s'ar stabili unele injustiţii în organizarea technică a sistemului, în dozajul de preţuri în raport cu comerţul internaţional sau cu diferitele fenomene ale cererilor şi ofertelor interne, acolo nu numai interesul nostru este de a vă asculta, dar datoria cugetului nostru este de a vă înţelege şi de a vă ajuta, pentrucă aceasta este în interesul însuşi al unei sănătoase stabilizări a preţurilor ci nu pentru a-i stinge rigiditatea şi valoarea.

Şi în această direcţie organul pe care-l veţi desemna pentru colaborarea permanentă cu Guvernul trebue să reprezinte funcţiunea de legătură şi de informaţie pentrucă procesul acesta de stabilizare nu va fi aşezat ca un instrument de tiranie, ci ca un apel cald şi sănătos pe care-l facem în propriul interes al fiecăruia tocmai pentru ca industria şi comerţul românesc să poată să înfrunte primejdiile războiului şi consecinţele grave ale economiei de război şi să asigure stabilitatea şi propăşirea averii personale şi averii naţionale, a ordinei Statului şi a viitorului acestui Neam.

D. prof. Mihai Antonescu şi-a terminat cuvântarea făcând un vibrant apel pentru sprijinul Statului, în toate domeniile.

In nădejdea că veţi înţelege toată strădania noastră, a spus d-sa că vă veţi aduce aminte de lupta pe care a dat-o Mareşalul Antonescu, în toate împrejurările, pentru mândria românească, pentru libertatea şi drepturile românului şi ale românilor, vă rog să faceţi din acest început de colaborare între Guvernul Mareşalului şi dv. nu numai o întâlnire cordială, în care se rostesc cuvinte, ci primul pas al unei ordini profesionale noui, în care comerţul şi industria îşi împlinesc, mână în mână cu Statul, marile şi permanentele lor funcţiuni naţionale.

Toate pasagiile din cuvântarea d-lui Prof. Mihai Antonescu privitoare la noile directive ale economiei româneşti, încadrate perfect în spiritul creator al naţionalismului, au fost salutate de întreaga asistenţă cu vii aplauze în semn de omagiu pentru opera ziditoare de ţară şi neam a Mareşalului Antonescu.

D. Ing. C. Orghidan a mulţumit apoi d-lui Vice-Preşedinte al Consiliului pentru cuvântarea rostită, asigurându-l că ideile înfăţişate de D-sa vor fi executate întocmai pentru binele poporului şi pentru slava României.

Au fost numiţi

inspectorii şcolari de plasă pentru Basarabia

D. inspector general primar Irodion Iacob a luat măsurile necesare în vederea bunei funcţionări a şcolilor din satele basarabene.

Printre altele d-sa a dispus ca, acolo unde n'au fost încă numiţi de minister inspectori de plasă, oficiul acesta să-l îndeplinească învăţătorii prezentaţi la posturi, care vor gira afacerile inspectoratelor, dând dispoziţii pentru organizarea şi funcţionarea lor.

Pentru posturile de inspectori de plasă au primit delegaţii următorii învăţători: Manea Ion, Hondrilă Vasile, Mihuţ Ion, Năstăsescu Nicolae, Ciobanu Mihail, Burlacu Al., Puşcaşu V., Ciucă Al., Diaconescu Emil, Drăguţ Marin, Alexandrescu C-tin, Mitroi C-tin, Manolescu T. Valeriu, Condrea Vasile, Nicolescu Mihail, Barcariu Ion, Giurgea Marin şi Cuniţă D.

In momentul de faţă se lucrează la repartizarea pe circumscripţii a noui lor inspectori.

NECESITATEA REVIZUIRII AUTORIZAŢIILOR PENTRU LOCUINŢE ELIBERATE DE PRIMĂRIA DIN CHIŞINĂU

CHIŞINAU, 23. — Dela eliberarea oraşului nostru din ghiarele bolşevismului, numărul populaţiei, care la început era foarte redus, a început să crească din zi în zi.

De unde la început se credea că multe imobile vor rămânea neocupate, astăzi mulţi funcţionari îndeosebi dintre cei sosiţi în ultimul timp, nu pot găsi un apartament în care să locuiască, cu toate că după stabilirea evreilor în ghetou, rămăseseră libere destule locuinţe.

Ce s'a întâmplat însă?

Mulţi locuitori, din cei rămaşi aci, îndeosebi dela periferie s'au instalat în centrul oraşului, unde normal ar fi ca să stea funcţionarii Statului, întrucât majoritatea instituţiilor la care lucrează sunt tot aci. Ceiace este interesant, e faptul c'au venit din oraş şi unii locuitori dela ţară, crezând că odată stabiliţi în casele alese, vor deveni proprietarii imobilelor ocupate.

Conducerea primăriei ar trebui să lămurească populaţiei că imobilele rămase se vor da mai târziu cetăţenilor după anumite criterii şi în primul rând celor ce-au luptat pe front sau familiilor lor, în cazul când aceştia au căzut la datorie. Deasemenea este necesar să se stabilească, cu aproximaţie, şi chiria ce vor plăti-o locatarii acestor imobile, întrucât unii cred că organele primăriei nu vor percepe nicio taxă. In afară de aceasta trebue să se ia măsurile necesare ca cei veniţi dela periferie sau chiar din centrul oraşului, care însă posedă imobile proprii, să părăsească locuinţele ocupate, pentruca funcţionarii Statului să nu fie nevoiţi să locuiască la periferia oraşului sau la diferiţi proprietari, care au început să pretindă preţuri exagerate.

Situaţia aceasta o cunoaşte foarte bine conducerea primăriei Municipiului Chişinău, care a hotărît să revizuiască toate autorizaţiile eliberate până acum. S'a alcătuit o comisie specială, în care intră d-nii: maior Ionescu, dela Comandamentul militar al oraşului, d. dr. Barna, din partea chesturii locale, un delegat al primăriei şi doi funcţionari dela preşedinţia consiliului.

Această comisie lucrează pe teren, deplasându-se din locuinţă în locuinţă, pentru a vedea la faţa locului situaţia. Cu acest prilej se va cerceta şi provenienţa mobilierului. La aprobările noui se va ţine seamă şi de situaţia socială a fiecăruia. Revizuirea începută este absolut necesară şi sperăm că ea se va face cu toată atenţia, distribuindu-se autorizaţiile potrivit intereselor Statului".

INFORMAŢIUNI

D. dr. C. Dănulescu, ministru subsecretar de stat la departamentul muncii, însoţit de d-nii consilieri F. Langer, dr. C. Dăniţă, directorul general al Casei centrale a asigurărilor sociale şi colonel Colan, comandantul cercului de recrutare Bucureşti, a inspectat în ziua de 23 Septembrie a. c., dispensarul No. 1 Mihail Ghica şi dispensarul Bucur din Capitală.

După aceea d-sa a inspectat fabrica „Malaxa", unde i s'au dat explicaţiuni de către d. inginer Popovici, directorul general al fabricei.

*

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că pentru înscrierea la examenul de stenodactilografi (stenodactilografe) ce va avea loc în ziua de 9 Octombrie a. c. la Ministerul Afacerilor Străine, condiţiunea de vârstă este suprimată.

*

Parohul bisericii Sf. Dumitru din parohia Crucea (Ialomiţa) a trimis pentru nevoile bisericilor din Basarabia desrobită: 12 minee noui legate în pânză şi piele, un penticostar nou, legat în piele şi 1 tipic deasemenea legat.

*

Se aduce la cunoştinţa generală că, Ministerul Economiei Naţionale prin Decizia Nr. 79.743-941, publicată în Monitorul Oficial No. 223 din 20 Septembrie 1941, a prelungit până la 15 Octombrie 1041, pentru toţi producătorii şi deţinătorii de lână termenul de predare prevăzut de art. 5 din Decretul-Lege No. 1706 din 27 Mai 1940.

*

Universitatea din Cernăuţi se desfiinţează definitiv, patrimoniul său urmând să treacă asupra Universităţii din Iaşi şi a Politehnicei Gh. Asachi.

La facultatea de medicină se primesc în anul I. 100 studenţi, cu o proporţie de 40% fete.

La facultatea de ştiinţe se primesc în primul an 250 studenţi, la facultatea de drept 400, iar la litere 250.

La facultatea de litere se primesc fete în orice proporţie la facultatea de ştiinţe 50%, iar la facultatea de drept 25%.

*

Asigurările sociale şi-au instalat birourile în str. Cuza Vodă No. 43.

S'au început consultaţiile medicale, care se dau la dispensarul din str. Principele Nicolae nr. 4.

*

Examenele de corigenţă la lic. Alecu Russo, din Chişinău încep în ziua de 25 Sept. Cele de admitere pentru cl. I-a la 26 Sept. şi cele pentru cl. V-a la 27 Sept.

Cursurile încep la 1 Oct. a. c.

*

Ministerul Culturii Naţionale face cunoscut celor interesaţi că nu mai rezolvă nici o cerere de detaşare în învăţământ sau alte instituţii.

Toţi membrii corpului didactic cari au făcut asemenea cereri până acum şi n'au primit aprobare, se vor prezenta de urgenţă la şcoala căreia aparţin.

*

Fostul Gimnaziu Industrial din oraşul Bălţi, str. Regele Ferdinand No. 210, este în curs de reînfiinţare.

Se primesc înscrieri în toate cele patru clase, având specialităţile: lăcătuşerie, mecanică şi tâmplărie.

Taxele şcolare se vor stabili ulterior.

Deocamdată elevilor li se vor da numai local pentru internat; masa şi cele necesare patului urmând a-şi procura singuri.

PUBLICAŢIE

Direcţiunea Şcoalei de Agricultură gr. I Cricova-Lăpuşna, aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că-şi va redeschide anul şcolar agricol în ziua de 5 Oct. 1941.

In clasa I-a sunt vacante 35 locuri. Se primesc absolvenţi ai şcolilor primare de 4-7 clase, în vârstă de 14-16 ani.

Reînscrierile în celelalte clase se pot face numai pe baza situaţiei şcolare din Iunie 1940. Sunt admişi şi elevii proveniţi dela gimnazii teoretice şi practice. Pentru orice alte informaţii, doritorii se vor adresa direcţiunii şcolii. Invăţământul este gratuit.

DIRECŢIUNEA ŞCOLII

Verificarea situaţiei personalului bisericesc din Basarabia

Mitropolia Basarabiei a instituit comisiunea pentru verificarea activităţii personalului clerical şi a funcţionarilor bisericeşti rămaşi sub ocupaţia bolşevică.

Comisiunea, aflată sub preşedinţia părintelui Vâlcu, şi-a început lucrările azi dimineaţă, Joi.

Potrivit dispoziţiunilor Ministerului Cultelor şi ale Sfântului Sinod, comisiunea aceasta trebue să termine lucrările în cel mai scurt timp, cercetând cu minuţiozitate activitatea fiecăruia. Rezultatul lucrărilor urmează să fie înaintat cu precădere forurilor superioare, ca toţi acei cari vor fi găsiţi nevinovaţi să poată fi trecuţi în statele de salarii.

ULTIMA ORA

CONSIDERABILE PIERDERI SÂNGEROASE BOLȘEVICE LA LENINGRAD

BERLIN. 25 (Rador). — Din izvor militar se anunță că puternice formațiuni ale aviației germane și-au concentrat atacurile lor, la 23 Septembrie, din nou în partea de Nord a frontului oriental, între altele asupra trupelor sovietice încercuite în sectorul Leningrad.

Prin atacuri în valuri succesive, avioanele de luptă și Stukasurile germane au distrus poziții de artilerie și tranșee sovietice.

Avioane de luptă și avioane de vânătoare intervenind în luptele terestre, au sprijinit operațiunile trupelor germane. Mari stricăciuni au fost cauzate parcurilor de vehicule sovietice iar un mare număr de lovituri în plin a fost observat ca fiind dat asupra depozitelor de materiale de război aflate pe șosele.

Pierderile sângeroase ale sovieticilor trebue să fie considerabile, judecând după obiectivele atinse în plin de bombe și după atacurile date de la mică înălțime.

Numai în acest sector au fost doborîte, în numeroase lupte aeriene, 25 avioane bolșevice.

Un nou grav accident de aviație în Suedia

STOCKHOLM. 24. (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță că un nou accident de avion s'a înregistrat lângă Stockholm, costând viața a doi ofițeri.

Acest accident, ale cărui cauze sunt necunoscute, a impresionat viu opinia publică, deoarece nenorocirile aeriene au devenit prea dese.

1400 AVIOANE ENGLEZE DOBORÂTE IN 3 LUNI DE ZILE

BERLIN, 24 (Rador). — Intre 22 Iunie și 21 Septemvrie 1941, aviația germană a doborît 1236 avioane britanice, doborîte în cursul zilei de avioane de vânătoare și de artileria antiaeriană, iar noaptea, de vânătorii de noapte și de artileria antiaeriană.

La această cifră trebue să se mai adauge 164 avioane doborîte de marina de război germană în cursul așa numitei ofensive „non stop". Englezii au pierdut deci în total 1400 avioane pe cerul Mării Mânecii, al regiunilor ocupate și al Reichului.

In această cifră nu intră pierderile suferite de englezi în Mediterana și în Africa.

TRUPELE GERMANE SUNT LA PORȚILE HARKOVULUI

BERLIN, 24 (Rador).— In cursul zilei de 23 Septembrie, comunicațiile din spate ale Sovietelor, în sectorul sudic al frontului de est, au fost din nou ținta unor atacuri violente date de arma aeriană germană.

In împrejurimile orașului Harkov, au fost atacate căile ferate și mai multe șosele, 38 trenuri fiind atinse de numeroase bombe și distruse în bună parte.

Șinele au fost rupte în mai multe locuri.

Cu prilejul atacurilor date asupra unor gări, câteva trenuri de muniții au fost incendiate.

Un mare număr de furgoane au făcut explozie pricinuind pagube la clădirile stației și la antrepozite.

In același sector, un grup de avioane de luptă germane au atacat care blindate gata să deslănțuie un contra atac.

Un mare număr din aceste care de asalt au fost distruse sau scoase din luptă.

VALURI DE OFIȚERI ȘI SOLDAȚI SOVIETICI DEZERTEAZĂ IN TURCIA

ANKARA 24 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB, transmite:

Se anunță dela frontiera turco-caucaziană că un mare număr de ofițeri și soldați din armata sovietică au pătruns pe teritoriul turc.

Acești dezertori au fost dezarmați și internați.

Moscova cere ajutoare iar Londra îi trimite...

Comentarii despre catastrofalele pierderi sovietice

BERLIN, 25 (Rador). — Presa germană de Joi dimineață se ocupa în special de impresia pe care a făcut-o bătălia de nimicire dela răsărit de Kiev, asupra inamicilor Axei, atrăgând atenția asupra termenilor în care propaganda britanică încearcă din nou să camufleze evenimentele.

„Voelkischer Beobachter" subliniază că tactica propagandei engleze se limitează acum la reducerea catastrofei sovietice dela răsărit de Kiev prezentând-o drept o înfrângere neplăcută dar care nu trebue să fie supraestimată în ceeace privește importanța sa, lăsând să se înțeleagă că prin această bătălie s'a urmărit numai cucerirea Kievului.

In continuare, ziarul scrie: Dacă ambasadorul sovietic Maisky s'a exprimat în același sens, el trebue să mărturisească totuși că Rusia Sovietică se găsește într'o situație grea, întrucât bolșevicii au suferit grele pierderi și că inamicul a ocupat regiuni industriale importante, obligând Rusia să evacueze un mare număr de uzine de armament.

In situația războiului declară ziarul, s'a produs o schimbare dintre cele mai importante: Anglia este pe cale să piardă cea mai puternică forță pe care o avea pe continent și care lupta pentru ea. In timp ce Moscova cere ajutoare Londrei, în termeni disperați, Londra se mulțumește să comenteze înfrângerile sovietice.

„Berliner Boersenzeitung" ține să remarce că, potrivit metodelor britanice, Anglia se preface că nu acordă o prea mare importanță evenimentelor ce-i sunt neplăcute. Pentru a ascunde adevărul Londra vorbește de problema reorganizării omenirii după o eventuală victorie anglo-sovietică. Această reorganizare ar forma obiectul conferinței inter-aliate dela Moscova. Or, este foarte stranie concepția engleză care se bazează pe ideea că la o reorganizare a omenirii ar putea să participe și Sovietele, al căror regim sângeros și potrivnic civilizației le exclude în mod formal. Declarațiile ambasadorului sovietic Maisky, cu privire la colaborarea și amiciția internațională nu sunt decât minciuni sfruntate.

China comunistă bântuită de ciumă

SINGKING 25 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță că într'un cartier din Singking au fost incendiate 100 de case pentru a se preveni o epidemie de ciumă.

Printre locuitorii caselor incendiate s'au ivit multe cazuri de ciumă, cinci persoane încetând din viață.

Artileria antiaeriană română pe poziție, pe frontul transnistrian

COMUNICATUL GERMAN

LENINGRADUL ȘI MOSCOVA DIN NOU SUB POTOPUL BOMBELOR GERMANE

BERLIN 24 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament a forțelor armate germane comunică:

In sectorul situat la răsărit de Kiev, au mai fost nimicite alte unități inamice. Restul a fost îngrămădit în două pungi strâns încercuite, a căror vedere din avion prezintă o înfățișare haotică. Se poate afirma că în puține zile aceste forțe vor fi complet eliminate.

In golful Kronstadt, avioane de luptă și avioane Stuka au lovit în plin vapoare de linie și un distrugător sovietic.

In regiunea coastelor Mării Albe o formațiune a aviației de luptă a distrus o mare uzină de forță motrice.

Atacuri de noapte au fost date cu succes contra instalațiilor militare din Leningrad și Moscova.

In lupta contra Marei Britanii, avioane de luptă au bombardat noaptea trecută instalații portuare pe Canalul St. George și pe coasta de sud a insulei britanice. Incendii mari — cum a fost cazul la Milfordhaven — au arătat succesul acestor atacuri.

Nici în cursul zilei, nici peste noapte, nu s'au produs acțiuni de luptă din partea inamicului pe teritoriul Reichului.

ALTE FORTIFICAȚII SOVIETICE CUCERITE DE ARMATELE GERMANE

BERLIN 24 (Rador). — După cum se anunță din izvor militar competent, luptele trupelor germane în fața Leningradului au continuat cu succes. După lupte violente, trupele germane au mai cucerit o parte din fortificații.

O divizie germană a pătruns foarte adânc în pozițiile de campanie întărite cu mici forturi, iar după lupte crâncene de stradă, ea a ocupat o localitate importantă din împrejurimile Leningradului.

O altă divizie germană a respins la 23 Septembrie un atac sovietic.

Alte formațiuni germane au cucerit, după violente lupte de stradă, o altă localitate, iar prin lupte corp la corp au scos din luptă un mare număr de cazemate sovietice.

Trupele germane au mai ocupat o puternică poziție de campanie, în care bolșevicii rezistaseră cu înverșunare. Cu acest prilej, inamicul a suferit pierderi considerabile.

Pe întregul front din fața Leningradului, formațiunile aviației au participat cu succes la luptele terestre ale infanteriei.

TANCURILE BRITANICE NU POT AJUNGE PE FRONTUL SOVIETIC

BERLIN 25 (ESS). — Cu titlul „Cum ajung tancurile britanice pe front" ziarul „Zwolfuhrblatt" se ocupă într'un articol de fond, cu această problemă. Ziarul scrie următoarele:

La Londra se accentuiază că viteza ajutorului material a devenit aproape mai importantă decât cantitatea materialului furnizat. Timpul presează, fiindcă fiecare zi aduce armatele germane din răsărit mai aproape de victorie. Specialiștii anglo-americano-sovietici dela conferința din Moscova vor avea cu ce să se frământe și să se ocupe. Lordul Beaverbrook și Mr. Harriman vor trebui să se lămurească asupra problemei transportului. Fără îndoială, drumul cel mai apropiat ar fi cel care duce din insula engleză către vreun port nordic al Uniunii Sovietice. Insă, cum se prezintă situația acolo?

La Leningrad, tancurile nu pot fi trimise fiindcă acest oraș port este încercuit. Murmansk, singurul port la mare al Uniunii Sovietice, care se pretează la livrări mai mari fiind în cea mai mare parte a anului la adăpost de ghețuri și fiind legat de Moscova cu o linie ferată, este încă accesibil, însă linia ferată este tăiată prin înaintarea trupelor finlandeze pe râul Swir.

Marea Neagră a devenit prea nesigură pentru transporturi maritime sistematice, și mai ales pentru „ajutorul material în stil mare". Portul Odesa nu se pune în discuție fiindcă este înconjurat. Portul Cherson deasemenea, fiindcă este ocupat de trupele germane. Nici porturile din peninsula Crimeei, nu pot folosi sovietelor fiindcă legătura de cale ferată duce dealungul Crimeei către nord, iar Istmul se află sub bătaia armelor germane, după cum au arătat-o numeroasele bombardamente din ultimul timp.

Drumul prin Marea de Azov la Rostov, — linia ferată Baku-Moscova atinge acest oraș — reprezintă deasemenea un risc puternic, fiindcă potrivit comunicărilor din ultimele zile o mulțime de transporturi maritime au fost atacate cu succes în această zonă marină de către aviația germană.

Ultimul drum care pare a mai fi deschis pentru ajutorul englez, rămâne cel al golfului Persic și deacolo traversând Iranul și peste Marea Caspică înspre nord. Acest drum însă, după cum se admite în Londra reclamă însă extraordinar de mult timp și necesită tonaj colosal de mare. Fiindcă drumul acesta este legat de cel al Mediteranei, nu este mai puțin periculos întrucât vasele britanice sunt expuse pe drumul dela Gibraltar la Marea Roșie, atacurilor forțelor aeriene ale puterilor Axei. Legătura maritimă pe drumul din jurul Africei este însă și mai lungă. Se poate calcula deadreptul, că tancurile britanice vor avea nevoie pe această rută, de luni întregi pentru a ajunge la fronturi, fiindcă după transportul maritim ele au au nevoie de transbordări repetate de diferite căi ferate.

In felul acesta bolșevicilor ce caută ajutor și englezilor ce oferă ajutor, pare că nu le mai rămâne deschis decât o singură rută nepericuloasă: linia ferată Transiberiană. Când ar putea însă să ajungă la Moscova tancurile dorite cu atâta ardoare?!

POLITICA TRADIȚIONALĂ A ENGLEZILOR ESTE DE A LUA FOCUL CU MÂNA ALTUIA

NEW YORK, 24. (Rador). — Poporul Statelor Unite trebue să învețe să gândească într'un spirit independent, în loc de a se lăsa influențat de propagandiști inspirați de englezi, scrie „Chicago Daily Tribune".

Ziarul crede că nici un fel de invazie nu amenință Statele Unite. Ele ar merge repede spre bancrută. S'ar închide multe fabrici americane, în timp ce mărfurile englezești s'ar răspândi în întreaga lume, exportate pe vase britanice.

Marea Britanie nu va salva sovietele ci vor invita Statele Unite să facă acest lucru.

Aceasta ar fi tradiționala politică englezească.

Soarta Leningradului este de pe acum pecetluită

BERLIN 25 (Rador). — Ziarele germane își îndreaptă atenția asupra victoriilor recente dobândite de forțele germane pe frontul oriental, precizând că în apropiere de Kiew bolșevicii au suferit o înfrângere foarte importantă, pierzând foarte mulți prizonieri și un bogat material de război.

Berliner Boersenzeitung scrie că înfrângerea sovieticilor în regiunea Kiev va avea o influență considerabilă asupra situației Leningradului, care este încercuit din ce în ce mai puternic, lupta dându-se acum în imediata apropiere a cartierelor acestui oraș.

Față de această situație disperată a forțelor sovietice din principalele sectoare ale frontului oriental, încercările făcute de propaganda britanică sunt ridicole, mai ales atunci când englezii caută să reducă însemnătatea victoriilor germane.

Ziarul **12 Uhr Blatt** *scrie că în acțiunea defensivă a trupelor sovietice din sectorul Leningrad se constată o slăbire, provocată de sigur de convingerea soldaților că nu mai există nici o posibilitate de a se salva orașul. Totuși, deocamdată nu se poate precisa cât timp Leningradul va mai putea să reziste. Un singur lucru este cert: soarta Leningradului este de pe acum pecetluită.*

Moartea comandantului corpului 46 de armată sovietică

BERLIN, 24 (Rador). — Noi și puternice contingente de trupe sovietice au fost nimicite la Est de Kiew în ziua de 23 Septembrie, cu prilejul desperatelor încercări ale bolșevicilor de a scăpa de strânsoarea ca de clește a încercuirii germane.

Un general, comandantul celui de al 46-lea corp de armată sovietică, a căzut pe câmpul de luptă.

DIPLOMAȚII DIN WASHINGTON PRECIZEAZĂ CĂ ANGLIA ȘI AMERICA NU POT SĂ AJUTE SOVIETELE

NEW YORK, 24 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță: Cercurile diplomatice din Washington admit că nici Anglia, nici Statele Unite nu sunt în situația de a putea trimite în Rusia cantități oarecum importante de materiale de război și muniții, declară corespondentul grupului de ziare Scripps Howard, d. William Simms, într'un articol datat din Washington.

Statele Unite și Anglia, continuă d. Simms, sunt hotărîte să facă tot ce le stă în putință pentru ajutorarea Sovietelor, însă ele nu pot să cedeze Sovietelor care de asalt, tunuri și avioane, fiindcă ele însile nu posedă cantitățile de care au nevoe. Aceasta este trista situație pe care misiunile americană și engleză trebue să o comunice Moscovei, în cursul conferinței ce se întrunește în capitala Sovietelor.

Patru milioane jumătate oameni încercuiți la Leningrad

BERLIN 25 (Rador). — O notă oficioasă anunță că cercurile militare de aci socotesc că numărul persoanelor încercuite la Leningrad este de 4 milioane 500.000.

Nu se cunoaște care este proporția de trupe sovietice.

Cercurile competente de aci au răspuns, Miercuri seara, în mod negativ la întrebarea pusă de presa străină dacă după pilda Varșoviei, germanii vor da un ultimatum sovieticilor, pentru evacuarea populației civile.

Cu privire la aceasta se reamintește că însuși Stalin proclamase Leningradul ca o fortăreață în care fiecare casă va fi apărată până la ultima limită, de către toți cetățenii orașului.

Astfel Stalin însuși, se declară aci, a decis despre soarta orașului.

MOSCOVA NEAGĂ CU NERUȘINARE ATERIZAREA UNOR PARAȘUTIȘTI SOVIETICI IN BULGARIA

SOFIA, 24 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Ziarul „Utro" publică o notă oficioasă, care declară între altele:

Moscova neagă că parașutiști sovietici ar fi aterisat în Bulgaria.

Această desmințire întrece ori ce margini. Dar, deoarece există relațiuni diplomatice între Bulgaria și URSS, reprezentantul Moscovei n'are decât să se ducă la comandamentul poliției și să examineze materialul de fabricație sovietică găsit asupra parașutiștilor.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, București